

prima instanță - E. Pșenița,
instanța de apel –I. Grosu, A.Corcenco, D.Corolevschi,

ÎNCHEIERE

06 mai 2015

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al
Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului,
judecătorul
Judecătorii

Ala Cobăneanu
Maria Ghervas
Dumitru Mardari

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de Rusu Maria,
în pricina civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de Rusu Maria împotriva
Cozloveț Liliana cu privire la încasarea împrumutului,
împotriva deciziei Curții de Apel Bălți din 15 ianuarie 2015, prin care a fost respins
apelul declarat de Rusu Maria, și menținută hotărârea judecătorei Edineț din 12 septembrie
2014,

c o n s t a t ă ;

La 10 iunie 2014 Rusu Maria s-a adresat cu cerere de chemare în judecată
împotriva Liliane Cozloveț în care a solicitat încasarea împrumutului în mărime de
32000 lei, dobânda de întârziere în mărime de 3200 lei, clauza penală în mărime de
4576 lei și compensarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea pretențiilor formulate a indicat că, la 12 mai 2013 a dat cu
împrumut Liliane Cozloveț suma de 32000 lei, cu termenul de rambursare de două
luni, adică pînă la 13 iulie 2013. Împrumutul a fost făcut în baza unei recipise simple,
iar după expirarea termenului, debitorul nu a rambursat împrumutul la data scadentă.

Menționează că soluționarea litigiului pe cale amiabilă nu s-a soldat cu succes,
pîrîta ignorînd să execute benevol obligațiunile contractuale.

Prin încheierea judecătorei Edineț din 12 septembrie 2014 s-a admis
renunțul Mariei Rusu la capătul de cerere privind încasarea dobînzii de întârziere
în mărime de 4576 lei și s-a încetat procesul.

Prin hotărîrea judecătorei Edineț din 12 septembrie 2014 acțiunea
înaintată de Rusu Maria privind încasarea împrumutului și a cheltuielilor de
judecată s-a respins ca neîntemeiată.

Prima instanță a motivat soluția prin faptul că în recipisă nu este indicat
împrumutătorul, și recipisa nu conține date despre persoana care a dat cu
împrumut suma bănească.

Prin decizia Curții de Apel Bălți din 15 ianuarie 2015, s-a respins apelul
declarat de către Rusu Maria și s-a menținut hotărîrea judecătorei Edineț din 12
septembrie 2014.

La 11 martie 2015, Rusu Maria a declarat recurs împotriva hotărîrilor

judecătorești, cerînd casarea acestora și emiterea unei noi decizii de prin care să fie admise pretențiile înaintate de către Rusu Maria.

În motivarea recursului recurentul a indicat că nu este de acord cu soluția instanțelor ierarhic inferioare, fiind adoptată cu interpretarea eronată a circumstanțelor de drept și de fapt.

Consideră că nu au fost constatate și elucidate pe deplin circumstanțele importante pentru soluționarea pricinii în fond.

Prin urmare, recurentul și-a întemeiat pretențiile invocate în recurs prin prisma prevederilor art. 432, alin. (2), lit. a) și b) Cod de Procedură Civilă, care statuează expres că se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) și (3) Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copiei de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia.

Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

În conformitate cu art. 434 alin.(1) Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Potrivit scrisorii Curții de Apel Bălți (f.d.67), decizia motivată a fost expediată în adresa participanților la proces la 19 ianuarie 2015, însă nu există dovada de înștiințare legală motiv pentru care instanța de recurs consideră că recurentul s-a conformat prevederilor legale și recursul declarat la 11 martie 2015 este depus în termen, potrivit prevederilor art.434 Cod de Procedură Civilă.

Examinând temeiurile recursului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art.432 alin.(1) Cod de Procedură Civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) Cod de Procedură Civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel, relatarea situației, în viziunea recurentului, fără a indica un temei prevăzut de art.432 alin.(2), (3) și (4) Codul de procedură civilă, sunt inadmisibile din considerentele că nu se încadrează în prevederile art. 432 alin.(2), (3) și (4) Codul de procedură civilă și nu constituie temei de casare a deciziei, deoarece recursul exercitat are caracter devolutiv numai asupra

problemelor de drept material și procedural, verificându-se numai legalitatea deciziei dar nu și temeinicia în fapt.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și jurisprudența CEDO, conform căreia recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purcei contra Irlandei, 16 aprilie 1991), însă motivele recursului invocat în speță sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, asupra căror instanța de apel s-a pronunțat în mod corespunzător.

În conformitate cu art. 440 alin. (1) Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nicio referire cu privire la fondul recursului.

Tot odată, Colegiul reține că, potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs. Prin prisma art. 432 alin.(4) Codul de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Codul de procedură civilă. Din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

Argumentele invocate de către recurent poartă un caracter declarativ, se combat cu probe administrate și nu au suport legal.

Astfel, din considerentele menționate și având în vedere că instanța de apel a examinat pricina sub toate aspectele, cu respectarea normelor de drept material, procedural și apreciind corect probele administrate a emis o hotărâre legală, iar argumentele invocate de Rusu Maria în cererea de recurs poartă caracter declarativ și nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 270, 431 alin. (2), art. 433 lit. a), art. 440 Cod de Procedură Civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

dispune:

Recursul declarat de către de Rusu Maria, se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului,
judecătorul

Ala Cobăneanu

Judecătorii

Maria Ghervas

Dumitru Mardari